

Arrest

nr. 140 126 van 3 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op X te X. U bent van Peul afkomst. U liep school tot het zesde jaar. U bent enig kind. U bent moslim. U had geen politieke activiteiten en was geen lid van enige politieke organisatie of partij. U woonde in Conakry in Bambeto aan de moskee. U werkte niet. Uw vader onderhield u.

Twee van de vrienden waar u veel mee optrok en met wie u voetbalde, pleegden een gewapende overval. Ze vielen het huis van een kolonel van de gendarmen binnen tijdens diens afwezigheid. Ze hebben de hond van de kolonel gedood en een grote som geld gestolen. Ze hebben de vrouw van de

kolonel vastgebonden op een stoel en één van uw twee vrienden verkrachtte de dochter van de kolonel. Toen de kolonel hierachter kwam stuurde hij zijn mannen op onderzoek uit. Uw twee vrienden werden aangehouden. De vrouw en de dochter van de kolonel bevestigde dat zij de daders waren. Ze werden geslagen. Vooral uw vriend die de dochter van de kolonel verkracht had kreeg het te verduren. Hij overleed aan de gevolgen van de slagen. Toen uw andere vriend gevraagd werd naar zijn medeplichtigen noemde hij u. Op 1 september 2012, drie dagen na de overval werd u thuis aangehouden. U werd in een cel gezet met uw vriend. Jullie hebben gevochten. De gendarmen zijn tussenbeide moeten komen en jullie werden gescheiden. U riep dat uw vriend u valselijk beschuldigde maar de gendarmen wilden u niet geloven. Toen uw vader u na een tijd kwam opzoeken in de cel, vertelde u hem dat u valselijk beschuldigd werd. U zei uw vader al het mogelijke te doen om u uit de cel te krijgen. U bleef een viertal maanden in detentie. De omstandigheden waren moeilijk. U werd uitgescholden en beledigd. U had maar weinig te eten. Uw vader betaalde een som geld en u werd vrij gelaten. Uw vader wilde niet dat u terug naar huis zou komen want hij was bang dat de kolonel iemand zou sturen om u te doden of dat iemand van zijn familie u zou zien. Hij bracht u naar een vriend van hem, (J.). Op 5 december 2012 verliet u het land. De volgende dag kwam u aan in België.

Op 6 december 2012 vroeg u een eerste keer asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Op 1 april 2014 werd u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betekend door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen omdat u niet kwam opdagen toen u opgeroepen werd voor het gehoor op het Commissariaat-generaal en u evenmin enige geldige reden meedeelde ter rechtvaardiging van uw afwezigheid. Hierdoor was het voor het Commissariaat-generaal niet mogelijk te oordelen of er in uw hoofde sprake is van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Op 9 mei 2014 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. U steunde uw asielaanvraag op dezelfde redenen die u aanhaalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag.

U legde een medisch attest (opgemaakt door Dr. (T.), dd.19 mei 2014) voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van de relevante elementen uit uw asielaanvraag wordt geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot het feit dat u verdacht werd medeplichtig te zijn aan de gewapende overval en met betrekking tot de redenen waarom u hiervan verdacht werd totaal niet geloofwaardig zijn. Zo kon u geen enkele redelijke verklaring geven voor waarom (Y.) u er valselijk van zou beschuldigen medeplichtig te zijn. U zei dat hij het expres deed en dat hij dacht dat ze u zouden aanhouden en opsluiten als hij u noemde (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kon echter niet zeggen waarom hij dit zou doen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom ze absoluut zouden blijven geloven dat u medeplichtig was terwijl er twee getuigen waren die verklaarden dat er twee daders waren en die de daders bovendien identificeerden die vervolgens aangehouden werden (zie gehoorverslag CGVS, p.10), repliceerde u dat de twee daders goeie vrienden waren van u en de kolonel één van die vrienden geloofde (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U voegde toe dat zijn vrouw er niets over gezegd had maar dat omdat zijn dochter verkracht werd en het geld gestolen werd, hij geloofde wat uw vriend zei (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Deze uitleg is geenszins afdoende om te verklaren waarom de kolonel uw vriend, een misdadiger die een gewapende overval pleegde op zijn huis, absoluut zou blijven geloven ondanks het feit dat alles uw aandeel en uw rol in de overval die uw vriend u toedichtte tegensprak. Toen door het Commissariaat-generaal opgemerkt werd dat u tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag vermeldde dat u gevisieerd werd omdat u Peul bent en dat u niets vertelde over de kolonel die erbij betrokken was, antwoordde u dat u enkel zei dat uw vrienden u valselijk beschuldigden en u erbij betrokken hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en vragenlijst CGVS, dd. 18 december 2012, punt 3.5).

Verder kunnen nog een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent uw detentie. U vertelde dat u vier maanden lang opgesloten zat in een cel (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kon slechts één naam van één van uw celgenoten geven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Bovendien wist u niet of dit zijn echte naam was of dit een bijnaam was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag aanvankelijk dat u opgesloten zat in het 'camp Alpha Yaya' (zie vragenlijst CGVS, dd. 18 december 2012, punt 3.1). Later tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag stelde u opgesloten te hebben gezeten in de gendarmerie van Hamdalay (zie gehoorverslag CGVS, p.9, 11).

Toen u vervolgens geconfronteerd werd met uw tegenstrijdige verklaringen op het Commissariaatgeneraal, zei u enkel dat u opgesloten zat in de gendarmerie van Hamdalay (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U gaf geen enkele verdere mogelijke uitleg voor uw incoherente verklaringen.

Bovendien - zelfs als zou het geloofwaardig zijn dat u er van beschuldigd werd deel genomen te hebben aan de gewapende overval, wat niet het geval is – dient opgemerkt te worden dat niets er op wijst dat u geen eerlijk proces gehad zou hebben en niet eventueel vrij gesproken zou zijn geweest. U gaf zelf aan dat u na een zestal maanden naar de gevangenis overgebracht zou worden en dat u dan berecht zou worden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Op de opmerking van het Commissariaatgeneraal dat de rechter u misschien wel gelooft zou hebben en dat u misschien wel vrijgesproken zou worden, repliceerde u dat jullie daar niet op gewacht hebben om dat te weten, dat uw ouders ongerust waren toen ze zagen dat één van die twee vrienden gedood werd, dat de kolonel gezegd had dat jullie zouden rotten in de gevangenis en dat uw vader er dus alles aan deed om u uit de cel te krijgen en het land te helpen verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U wist niet of er ondanks uw afwezigheid toch een proces plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U wist niet voor welke rechtbank of rechter uw zaak zou komen (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). U kon niet zeggen of er al dan niet al een datum vastgesteld werd waarop u voor de rechtbank moest verschijnen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u geen eerlijk proces gekregen zou hebben maar eerder dat u louter speculatief afleidde dat u zou sterven in de gevangenis zonder dat hiervoor echt concrete aanwijzingen waren en zonder dat u verder afwachtte om te zien hoe een eventueel proces zou lopen.

U legde op het Commissariaatgeneraal een medisch attest voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar het attest geen uitsluitel geeft noch over de oorsprong van uw letsels en littekens, noch over de omstandigheden waarin u ze opgelopen zou hebben.

U was verder niet in het bezit van enig ander document ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie die in uw land heerst, zijn de verschillende informatiebronnen die werden geraadpleegd het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische gewelddaden en andere gelijkaardige daden. Er werden inderdaad mensenrechtenschendingen begaan door de Guinese politie, naar aanleiding van betogingen van politieke aard. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste oppositiepartijen omwille van de organisatie van de parlementsverkiezingen. Deze parlementsverkiezingen zijn rustig verlopen op 28 september 2013. De definitieve resultaten, namelijk de overwinning van de Rassemblement du peuple de Guinée (RPG) en zijn bondgenoten, werden in november 2013 door het Hooggerechtshof geldig verklaard. Sinds januari van dat jaar zetelen de oppositiepartijen binnen de nieuwe Nationale Vergadering die werd ingevoerd, met uitzondering van de Parti de l'espoir pour le développement national (PEDN) van Lansana Kouyaté. Sindsdien viel er geen enkel belangrijk incident meer op te tekenen. De volledige resultaten zijn inmiddels definitief.

Sinds 2014 waren er verschillende betogingen evenals een stakingsbeweging. Sommige betogingen hebben aanleiding gegeven tot enkele confrontaties die verschillende gewonden hebben veroorzaakt, maar andere betogingen zijn echter rustig verlopen.

Artikel 48/4 §2 c van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreiging van het leven of van de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kan worden als ernstige schade die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt het bestaan van een gewapend conflict aan. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie bestaat in het land. **In het licht van al deze elementen moet men derhalve besluiten dat we op dit moment in Guinee niet worden geconfronteerd met een situatie die binnen het toepassingsveld valt van artikel 48/4, §2 c** (zie farde « Landeninformatie », COI Focus "Guinee: Veiligheidssituatie", oktober 2013 + addendum, juli 2014).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Door de bestreden beslissing zal verzoeker worden teruggestuurd naar zijn thuisland Guinee. Nochtans is het in verzoekers thuisland helemaal niet veilig noch op macro noch op micro vlak.

A. Macro vlak

In de eerste plaats is in verzoekers thuisland een Ebola epidemie uitgebroken. Zo schrijft Artsen zonder Grenzen : "...De epidemie is niet onder controle en zal blijven uitbreiden als er niet dringend meer middelen beschikbaar worden gesteld...ook in Guinee, waar de epidemie begon, is de situatie niet onder controle...Als gevolg van de ebola-epidemie dreigt ook het volledige systeem van gezondheidszorg in te storten. Daardoor dreigen ziektes als malaria, diarree [...] nog meer dodelijke slachtoffers te maken "

Stavingsstuk (STUK3) : - Artikel Artsen zonder grenzen;

Dit gegeven wordt bevestigd door het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken dat stelt dat : "...Er is een ebola uitbraak in Guinee. De veiligheidssituatie is verslechterd...Er is sprake van grote sociale onvrede. Die wordt op dit moment verergerd door de ebola uitbraak..."

Stavingsstuk (STUK4) : - Artikel Guinee;

Alleen al om deze levensbedreigende algehele medisch onveiligheid, kan verzoeker niet worden teruggestuurd naar zijn thuisland. Daarnaast is er ook sprake van een algehele toestand van geweld in verzoekers thuisland met vele burgerdoden tot gevolg. Zo bericht De Redactie : "...In het West Afrikaanse land Guinée zijn bij etnisch geweld in het zuidoosten van het land minstens 95 doden gevallen....Aanleiding voor de gevechten was een voorval in Nzérékore waarbij leden van de Guerzéstam een man van de Konianka stam doodden omdat hij benzine zou hebben gestolen. In de strijd zouden mensen onthoofd zijn met machetes..."

Stavingsstuk (STUK5) : - Artikel de redactie;

De fysieke onveiligheid in verzoekers thuisland wordt ook bevestigd door Wereldsolidariteit dat stelt dat : "...het vele etnische geweld, kondigde de huidige regering de noodtoestand af tot aan de definitieve resultaten...Sinds de bekendmaking van de voorlopige resultaten op 15 november werden een tiental personen vermoord en vielen er 15 gewonden op drie dagen tijd..."

Stavingsstuk (STUK6) : - Artikel Wereldsolidariteit;

Ook Nu.nl bericht over soortgelijke etnisch geweld : "...Door die botsingen zijn naast 54 doden ook zo'n 131 mensen gewond geraakt...Guinee wordt de laatste tijd geteisterd door etnische clashes..."

Stavingsstuk (STUK 7) : - Artikel Nu.nl;

Moet het worden gezegd dat verzoeker dan ook terugsturen naar zijn thuisland niet kan nu er een levensbedreigende ebola uitbraak is alsook dodelijke etnische spanningen.

B. Micro vlak

Naast deze algehele onveiligheid dient verzoeker ook persoonlijk en rechtstreeks te vrezen voor zijn leven.

Zo heeft hij duidelijk aangegeven dat hij in zijn thuisland in de gevangenis zat nadat vrienden een gewapende overval hadden gepleegd op het huis van een kolonel. Aangezien zij verzoeker valselijk beschuldigden, kwam hij de gevangenis terecht. Daar werd hij fysiek mishandeld. Het is uiteindelijk pas door tussenkomst van zijn vader dat verzoeker wist te ontsnappen uit zijn benarde situatie.

Verzoeker dan ook terugsturen naar zijn thuisland staat de factor gelijk aan hem blootstellen aan menonwaardige behandelingen of erger.

Nochtans waarborgt het EVRM, meer bepaald in artikel 3 dat niemand kan worden blootgesteld aan menonwaardige behandelingen.

Dit is absoluut recht (EHRM 7 juli 1989, Soering / Verenigd Koninkrijk, nr. 14038/88; 15 november 1996, Chahal / Verenigd Koninkrijk)

Wanneer nu het risico bestaat op menonwaardige behandelingen in het land waarnaar iemand (in casu verzoekster) zal worden teruggestuurd, mag hij of zij onder geen beding worden uitgezet, maar moet België op basis van dit artikel in tegendeel een verblijfsvergunning afleveren. (DENYS, L, Overzicht van het vreemdelingenrecht, UGA, Kortrijk, p.438)

Het eerste en enige middel is dan ook gegrond."

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vijf "bewijzen van onveilig thuisland" (stukken 3-7).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker aanvoert het Ebola-virus te vrezen, dient vooreerst te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. Ebola dient als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”* Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864). Met betrekking tot het door verzoeker aangehaalde risico, zijn deze voorwaarden niet vervuld.

Waar verzoeker stelt dat hij duidelijk heeft aangegeven dat hij in zijn thuisland in de gevangenis zat nadat vrienden een gewapende overval hadden gepleegd op het huis van een kolonel, dat hij valselijk beschuldigd werd, dat hij fysiek mishandeld werd en dat hij pas door tussenkomst van zijn vader wist te ontsnappen uit de benarde situatie, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. De stukken die verzoeker bijbrengt (stukken 3-7), bevatten bovendien louter algemene informatie en hebben geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier in gebreke.

Aangezien de motieven van de bestreden beslissing blijkens het voorgaande niet weerlegd worden door verzoeker, deze steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013 en de bijgevoegde artikelen en het *addendum* van 15 juli 2014, door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit deze informatie blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. De stukken die verzoeker bijbrengt (stukken 5-7) bevatten informatie waarmee in voormelde landeninformatie van verweerder eveneens rekening wordt gehouden en die daarenboven dateert van 2013. Bijgevolg brengt verzoeker geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS